

Sygn. akt: IC 1086/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Olgierd Zieliński
Protokolant:	sekretarz sądowy Ilona Szarek

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2017 r. w Toruniu

sprawy z powództwa M. B.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W.

na rzecz powódki M. B. kwotę 2623,75 zł (dwa tysiące sześćset dwadzieścia trzy złote siedemdziesiąt pięć groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 10 sierpnia 2013 roku do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałej części;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 831,64 zł (osiemset trzydzieści jeden złotych sześćdziesiąt cztery grosze) tytułem zwrotu części kosztów procesu;

IV. nakazuje pobrać od powódki M. B. z zasądzonych roszczenia na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Toruniu kwotę 48 zł (czterdzieści osiem złotych) tytułem części nieziszczonych kosztów sądowych;

V. nakazuje pobrać od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Toruniu kwotę 52 zł (pięćdziesiąt dwa złote) tytułem części nieziszczonych kosztów sądowych.

IC 1086/16

UZASADNIENIE

Powódka M. B. wniosła pozew przeciwko (...) S.A. w W. o zapłatę kwot 5 000 złotych wraz z odsetkami i kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że jest właścicielką nieruchomości położonej w T., przy ul. (...). W dniu 28 czerwca 2013 roku J. R., kierując samochodem M. (...) uderzył w ogrodzenie nieruchomości powódki powodując uszkodzenia bramy wjazdowej, słupków oraz ogrodzenia. Sprawca szkody był ubezpieczony z tytułu OC u pozwanego, decyzją z 9 sierpnia 2013 roku ubezpieczyciel uznał swą odpowiedzialność i wypłacił powódce kwotę 1 170,92 złotych. W ocenie powódki koszt naprawy ogrodzenia wynosi 8 334,68 złotych.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwany wskazał, że powódka dokonała naprawy ogrodzenia i wysokość szkody powinna zostać ustalona na podstawie faktury przedłożonej przez powódkę, której powódka nie przedłożyła. W ocenie pozwanego roszczenie zgłoszone przez powódkę jest znacznie zawyżone.

Sąd ustalił, co następuje:

M. B. jest właścicielką nieruchomości położonej w T., przy ul. (...).

W dniu 28 czerwca 2013 roku J. R., kierując samochodem M. (...) uderzył w ogrodzenie nieruchomości powódki powodując uszkodzenia bramy wjazdowej, słupków oraz ogrodzenia. Sprawca szkody był ubezpieczony z tytułu OC u pozwanego.

Decyzją z 9 sierpnia 2013 roku ubezpieczyciel uznał swą odpowiedzialność i wypłacił powódce kwotę 1 170,92 złotych (k. 9).

(bezsporne)

Koszt naprawy ogrodzenia nieruchomości w T., przy ul. (...) wynosi 3 792,67 złotych.

(dowód: opinia biegłego – k. 165-177)

Sąd zważył, co następuje:

Powódka dochodzi w niniejszej sprawie roszczeń odszkodowawczych przeciwko pozwanemu zakładowi ubezpieczeń z tytułu jego odpowiedzialności wynikającej z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zawartej z tym zakładem ubezpieczeń przez posiadacza samochodu kierowanego przez sprawcę zdarzenia z dnia 28 czerwca 2013 roku. Pozwany nie kwestionował swojej odpowiedzialności. Spór sprowadzał się jedynie do ustalenia wysokości należnego powódce odszkodowania.

Zgodnie z treścią art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 2003 r., Nr 124, poz. 1152 ze zm.) z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia.

Samoistny posiadacz mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody odpowiada tak jak prowadzący na własny rachunek przedsiębiorstwo lub zakład wprawiany w ruch za pomocą sił przyrody i ponosi odpowiedzialności za szkodę na osobie lub mieniu, wyrządzoną komukolwiek przez ten ruch, chyba że szkoda nastąpiła wskutek siły wyższej, z wyłącznej winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności (art. 436 § 1 k.c. w związku z art. 435 § 1 k.c.).

Wysokość kosztów naprawy ogrodzenia Sąd ustalił w oparciu o opinię biegłego T. T.. Opinia jest miarodajna, wnioski w niej wysnute są logiczne i właściwe, a ich uzasadnienie jest wyczerpujące i przekonujące. Zważyć w tym miejscu należy, iż specyfika oceny dowodu z opinii biegłych wyraża się w tym, że sfera merytoryczna opinii kontrolowana jest przez Sąd, który nie posiada wiadomości specjalnych, tylko w zakresie zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego i wiedzy powszechnej. Kryteria oceny tego dowodu stanowią również: poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania sformułowanych w nich stanowisk oraz stopień stanowczości wyrażonych w nich ocen.

Opinia sporządzona w niniejszej sprawie jest w ocenie Sądu wnikliwa i wyczerpująca, logiczna i spójna, a wnioski w niej zawarte prawidłowo uzasadnione. Opinia została sporządzona przez biegłego o specjalności adekwatnej do

przedmiotu sprawy, o uznanym autorytecie, dużym doświadczeniu zawodowym oraz długoletniej praktyce. Opinie została wydana po uprzednich oględzinach nieruchomości oraz po zapoznaniu się ze zgromadzonymi w aktach dokumentami. Biegły w sposób wyczerpujący i przekonujący wskazał dlaczego wydał opinie powyższej treści, a Sąd nie widzi jakichkolwiek podstaw do podważenia wyprowadzonych w opinii wniosków.

Sąd na podstawie art. 130² §1 k.p.c. pominął wniosek powódki o wezwanie biegłego na rozprawę, ponieważ pełnomocnik powódki wezwany w dniu 19 września 2017 roku (k. 236, 241) do uiszczenia zaliczki na koszty stawiennictwa biegłego na rozprawie, nie wykonał zarządzenia.

Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego. Zgodnie z art. 286 k.p.c. sąd może zażądać ustnego wyjaśnienia opinii złożonej na piśmie, może też w razie potrzeby zażądać dodatkowej opinii od tych samych lub innych biegłych. Nie stanowi podstawy do przyjęcia, że sąd jest zobowiązany dopuścić dowodu z opinii kolejnego (kolejnych biegłych) w każdym przypadku to, iż złożona opinia jest niekorzystna dla strony domagającej się takiego uzupełnienia postępowania dowodowego, a samo niezadowolenie jej z przygotowanego już opracowania nie jest ku temu dostatecznym powodem. Nie jest dla takiego uzupełnienia wystarczającą przyczyną to, że w przekonaniu strony kolejna opinia pozwoli na udowodnienie korzystnej dla niej tezy.

Sąd przy ustaleniu wysokości szkody nie uwzględniła ekspertyzy i wyceny dołączonej do pozwu i wykonanej na zlecenie powódki. W piśmiennictwie i orzecznictwie nie budzi wątpliwości pogląd, że jeśli strona dołącza do pisma procesowego ekspertyzę pozasądową i powołuje się na zawarte w niej twierdzenia i wnioski, opinię tę należy traktować, jako część argumentacji faktycznej i prawnej przytaczanej przez stronę. Jeżeli strona składa taką ekspertyzę z intencją uznania jej przez sąd za dowód w sprawie, istnieją podstawy do przypisania jej znaczenia dowodu z dokumentu prywatnego w rozumieniu art. 245 k.p.c. Ekspertyza nie jest więc dowodem z opinii biegłego w rozumieniu przepisów kodeksu postępowania cywilnego, ale stanowi element materiału procesowego.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd zasądził na rzecz powódki kwotę 2 623,75 złotych tytułem odszkodowania, stanowiącą różnicę między kosztem naprawy ustalonym przez biegłego, a dotychczas wypłaconym odszkodowaniem.

Żądanie powódki zasądzenia odszkodowania przewyższające tę kwotę jako niezasadne podlegało oddaleniu na podstawie powołanych przepisów.

O odsetkach za opóźnienie Sąd orzekł na podstawie art. 481 §1 i 2 k.c.

O kosztach procesu między stronami Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. na zasadzie stosunkowego rozdzielenia.

Na koszty powódki w wysokości 2 707 złotych, poniesione w niniejszym procesie składa się: opłata od pozwu w wysokości 250 złotych, opłata od zażalenia na postanowienie z 30 marca 2017 roku, zaliczka na koszty opinii biegłego w wysokości 900 złotych, wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 1 200 złotych, obliczone wg stawki minimalnej na podstawie §2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie w brzmieniu obowiązującym przed 27 października 2016 roku zgodnie z §2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016 roku, zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności adwokackie, wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 300 złotych za reprezentowanie powódki w postępowaniu zażaleniowym oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 złotych.

Przyjmując, że powódka wygrała proces w 52% może domagać się od pozwanego zwrotu kwoty 1 407,64 złotych.

Na koszty poniesione przez pozwanego składa się wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 1 200 złotych, obliczone wg stawki minimalnej na podstawie §2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie w brzmieniu obowiązującym przed 27 października 2016 roku zgodnie z §2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016 roku, zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności adwokackie.

Przyjmując, że pozwany wygrał proces w 48% może domagać się od powódki zwrotu kwoty 576 złotych.

Po wzajemnym rozliczeniu tych kosztów Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 831,64 złotych tytułem zwrotu części kosztów procesu.

O nieuiszczonych kosztach sądowych w wysokości 100 złotych Sąd orzekł na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w związku z art. 100 k.p.c.